

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 319/2016
31.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.М., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног М.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 508/13 од 09.09.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 364/14 од 21.03.2014. године, у седници већа одржаној дана 31.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног М.М., поднет против правноснажне пресуде Основног суда у Крагујевцу К 508/13 од 09.09.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 364/14 од 21.03.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 508/13 од 09.09.2013. године, окривљени М.М., оглашен је кривим због два кривична дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ, и једног кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за која су му утврђене појединачне казне затвора у трајању од по шест месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од седам месеци. Истом пресудом малолетне оштећене Н.М. и Т.М., као и оштећена В.М. су упућене на парницу ради остваривања имовинско правног захтева, а окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка и плати суду на име паушала 5.000,00 динара, као и на име трошкова унапред исплаћених из буџетских средстава суда износ од 10.658,80 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 364/14 од 21.03.2014. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног М.М., а првостепена пресуда је потврђена.

Против ових пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео окривљени М.М., због повреде закона из члана 74. став 1. тачка 2) ЗКП, са предлогом да се наведене пресуде укину и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, у којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости окривљеног М.М., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том Законнику.

Чланом 483. став 1. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а у ставу 3. истог члана предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произлази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено те чињеницу да је у конкретном случају окривљени лично поднео захтев за заштиту законитости на шта по закону није овлашћен, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев окривљеног М.М. недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, донео одлуку као у изреци решења.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.